

Tu sempre primer

Caminava cap a tu però t'he vist venir cap a mi.
Volia córrer cap a tu, però t'he vist córrer cap a mi.
Desitjava esperar-te, però he sabut que tu ja m'esperaves.
Desitjava cercar-te, però t'he vist cercant-me.
Pensava: "Quin goig! t'he trobat!", però m'he sentit trobat per tu.
Volia dir-te "T'estimo", però sóc jo qui t'he sentit dir: "Ets el meu estimat".
Volia escollir-te, però tu m'havies escollit per endavant.
Volia escriure't, però ja havia rebut la teva carta.
Volia viure en tu, però t'he descobert vivint en mi.
Volia demanar-te perdó, però m'he adonat que tu ja m'havies perdonat.
Volia oferir-me a tu, però t'he rebut com a do a tu mateix.
Desitjava oferir-te la meva amistat, però he rebut el do de la teva.
Volia dir-te "Abbà, Pare!", però he sentit que em deies: "Fill meu!".
Volia revelar-te la meva vida interior, però t'he trobat
revelant-me la profunditat del teu ésser.
Desitjava invitar-te a la intimitat de la meva vida,
però m'ha arribat la invitació a entrar en la teva.
Desitjava alegrar-me d'haver tornat a tu,
però he vist com t'alegraves del meu retorn.

Déu meu, seré alguna vegada el primer?
